

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 12Cb/48/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314207835
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Gildeinová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8314207835.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Ivetou Gildeinovou v právnej veci žalobcu Agrifop, a.s., Stakčín, Duchnovičova 573/18, Stakčín, IČO: 31 713 238, zast. 1) L. L. X. - Y., Z. XXX/X, V. O. N., 2) C. M., nar. X.XX.XXXX, Z. XXX/X, V. O. N., právne zastúpená JUDr. Mariánom Bacákom, advokátom, Partizánska 1834/26, Snina proti žalovaným 1) X. Š., nar. X.XX.XXXX, bytom M. XXX/XX, V. O. N., zast. JUDr. Jánom Holotom, advokátom, Komenského 2791/35, Snina, 2) C.. U. B., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXXX/XX, F., zast. JUDr. Vladimírom Kotusom, advokátom, Žižkova 6, Košice o zaplatenie 71 311,08 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Priznáva žalovanému v prvom rade náhradu trov konania voči zástupcom žalobcu v prvom a druhom rade v rozsahu 100%.

Priznáva žalovanému v druhom rade náhradu trov konania voči zástupcom žalobcu v prvom a druhom rade v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného v prvom rade uhradiť žalobcovi sumu 71 311,08 eur s úrokom z omeškania vo výške 16% ročne od 24.6.2004 do zaplatenia a na úhradu trov konania a aby zaviazal žalovaného v druhom rade uhradiť žalobcovi sumu 38 859,93 eur spolu s 16% úrokom z omeškania ročne od 24.6.2004 do zaplatenia a na úhradu trov konania.

Vo svojej žalobe žalobca uviedol, že žaloba bola podaná v zmysle ustanovení § 182 ods. 2 Obchodného zákonníka a akcionári L. L. X. a C. M. sú v zmysle týchto ustanovení oprávnení uplatniť nároky v mene spoločnosti Agrifop, a.s. Stakčín. Svoju žalobu opiera o rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 43Cb 15/98 zo dňa 1.7.2002, ktorý v obchodnej veci žalobcu 1) L.. L. X., 2) C.. C. P. proti žalovaným 1) L.. L. Z. správcovi konkurznej podstaty spoločnosti SKB, a.s. v konkurze, 2) X. Š. a 3) C.. U. B., ktorým bolo rozhodnuté, že kúpne zmluvy o kúpe cenných papierov sú neplatné. Súd v odôvodnení odmietol námietku dobromyseľnosti žalovaných v druhom a treťom rade pri nadobúdaní vlastníckych práv k cenným papierom emitenta Agrifop a.s. Stakčín. Na základe tohto rozsudku nadobudol L. L. X. vlastnícke právo od X. Š. v počte akcií 68 700 a C.. C. P. nadobudol od C.. U. B. vlastnícke právo k cenným papierom v počte 37 436 s účinnosťou ex tunc od 3.3.1998.

Základné imanie spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín je rozdelené na 229 855 ks akcií. Spoločnosť Agrifop a.s., Stakčín v roku 1997 vyplatila žalovanému v prvom rade sumu 71 311,08 eur za 68 700 ks akcií s výnosom na 1 ks akcie 1,038 eur a žalovanému v druhom rade sumu 38 859,93 eur za počet akcií 37 436 s výnosom 1, 038 eur na akciu. Obaja keďže neboli dobromyseľní a títo prijali plnenie z právneho

dôvodu, ktorý odpadol a sú povinní bezdôvodné obohatenie vydať. Žalobca poukázal na ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka. Ďalej poukázal, že okamžikom odpadnutia právneho dôvodu sa poskytnuté plnenie stáva bezdôvodným obohatením a v tejto veci tento okamih nastal právoplatnosťou rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. 43 Cb 15/98 zo dňa 1.7.2002 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR v Bratislave č. 4 Obo 148/03 zo dňa 22.4.2004 t.j. dňom 24.6.2004. Začiatok plynutia premlčacej doby teda nastal dňom 24.6.2004. Akcionári emitenta Agrifop a.s. Stakčín, ktorí podali túto žalobu oznamovali spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín, aby si splnili svoju zákonnú povinnosť vymáhania dividend s príslušenstvom od žalovaných v prvom a druhom rade. Spoločnosť Agrifop vôbec na tieto oznámenia nereagovala. Žalovaný v prvom a druhom rade boli a sú členovia predstavenstva spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín.

2. Podaním doručeným súdu dňa 24.7.2014 predložili žalobcovia listinné doklady a to výpis z účtu cenných papierov ku dňu 26.6.2014 na meno C. M., množstvo cenných papierov 11 679, percentuálny podiel emisie k dátumu 5,081 a výpis z účtu cenných papierov na meno L. L. X., Drevoplast ku dňu 26.6.2014 - množstvo cenných papierov 5307, percentuálny podiel z emisie ku dátumu 2,309. Ďalej predložil súdu žiadosť a výzvu zo dňa 3.11.2006, ktorým žiada od spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín vydanie účtovných dokladov o vyplatení dividend pre akcionárov za roky 1998 až 2004 ako aj zápisnic zo zasadnutí VZ za roky 1998 až 2004.

3. Vo veci bol Okresným súdom Humenné vydaný platobný rozkaz č. 12Rob 82/2014 zo dňa 3.9.2014, ktorým bolo žalobe žalobcu vyhovené.

Proti tomuto platobnému rozkazu podal zást. žalovaného v prvom rade v zákonom stanovenej lehote odpor, v ktorom uviedol, že pohľadávku žalobcu neuznáva a považuje ju za neopodstatnenú a nepodloženú. Návrh bol podaný osobami, ktoré nemajú aktívnu legitimáciu na podanie takejto žaloby. Zároveň uviedol, že nárok žalobcu je premlčaný a preto navrhol platobný rozkaz zrušiť.

Žalovaný v druhom rade rovnako podal voči tomuto platobnému rozkazu odpor, v ktorom vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu a to z ohľadom na skutočnosť, že ide o vyplatené dividendy za rok 1997, pričom žaloba bola podaná dňa 23.6.2004. V zmysle ustanovení § 394 ods. 2 v spojení s § 397 Obchodného zákonníka sa právo na vrátenie plnenia uskutočneného podľa neplatnej obchodnej zmluvy premlčuje v štvorročnej premlčacej lehote podľa § 397 Obchodného zákonníka, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k plneniu. Z judikatúry vyplýva, že nie je rozhodujúca vedomosť strany o neplatnosti zmluvy, ale moment kedy k plneniu neplatnej zmluvy skutočne došlo. Objektívne zistenie, že zmluva je neplatná, nebude mať na počiatok plynutia premlčacej doby vplyv. Taktiež žalovaný v druhom rade namietal nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu resp. zástupcov žalobcu. Keďže rozsudok, od ktorého odvíjajú žalobcovia svoj nárok nadobudol právoplatnosť dňa 24.6.2004 a preto je potrebné skúmať, či zástupcovia žalobcu v tomto období boli vlastníkami akcií a ak áno v akej výške. Žalovaný v druhom rade navrhol platobný rozkaz zrušiť.

4. Žalovaný v prvom rade vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 25.3.2015 uviedol, že nie je známe, aký nárok zástupcovia žalobcu si v zmysle ustanovení § 182 ods. 1 písm. a) až g) uplatnili a kedy a aby preukázali splnenie podmienky uvedenej v ust. § 181 ods. 1 Obchodného zákonníka že mali v tom čase akcie, ktorým menovitá hodnota dosahovala najmenej 5% základného imania.

5. Na pojednávaní dňa 25.3.2015 zást. žalovaného v prvom rade uviedol, že koncom augusta 1997 som stal vlastníkom akcií spoločnosti AGRIFOP vo výške 29 %, ktorých vlastníkom od r. 1997 do 3. 3. 1998. Žalovaný v 2. rade vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania. Zást. žalobcu v prvom rade k plynutiu premlčacej lehoty uviedol, že ide o 10-ročnú premlčaciu lehotu a nie 4 ročnú ako to uvádza žalovaný v druhom rade. Na toto konanie sa vzťahuje Obchodný zákonník, keďže tento nemá ustanovenia o bezdôvodnom obohatení, vzťahujú sa naňho ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa bezdôvodného obohatenia, ale všetky ostatné ustanovenia ako plynutie lehôt, začiatok premlčacej lehoty vychádzajú z Obchodného zákonníka. Ďalej uviedol, že 24.4.1998 bol na valnom zhromaždení navrhovateľa schválený a rozdelený zisk za r. 1997, kde sa uvádza zisk vo výške 7.882.000,-- Sk, okrem iného bola schválená aj výplata dividend v celkovej výške 7.188.000,-- Sk. Tým žalovaný v 2. a 3. rade označený v pôvodných konaniach a terajší žalovaný v 1. a 2. rade sú povinní vydať toto bezdôvodného obohatenie v súlade s ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V časti aktívnej legitimácie zást. žalobcu v prvom rade poukázal na ustanovenia § 182, ods. 2 Obchodného zákonníka a keďže si svoju povinnosť nesplnili členovia predstavenstva a členovia dozornej rady, zákon umožňuje, aby tak vykonali menšinoví vlastníci akcií, ktorí vlastnia najmenej 5 %. Z toho dôvodu si ako

menšínoví vlastníci uplatnili tieto nároky z bezdôvodného obohatenia voči členom predstavenstva, teda voči neoprávneným akcionárom žalovaným v 1. a 2. rade. Žalovaní v 1. a 2. rade sa od r. 1998 do r. 2004 aktívne zúčastňovali na všetkých konaniach týkajúcich sa neplatnosti zmluvy o prevode cenných papierov a teda vedeli pokiaľ bola schválená každoročne účtovná závierka o svojej povinnosti vrátiť finančné prostriedky, resp. mali tieto finančné prostriedky poukazovať na osobitný účet, keďže prebiehalo súdne konanie a to až do skončenia súdneho konania. Keďže ostatní predstavitelia jednotlivých orgánov boli nečinní, pristúpili k podaniu tejto žaloby menšínoví akcionári. Čo sa týka premlčacej doby, tak Obchodný zákonník neobsahuje ustanovenia týkajúce sa začiatku plynutia premlčacej lehoty týkajúcej sa bezdôvodného obohatenia, preto v tejto súvislosti platia ust. § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka. V návrhu na začatie konania si zást. žalobcu v prvom rade uplatnil aj úrok z omeškania v súlade s vtedy platnou právnou úpravou vo výške 16 % ročne odo dňa 24.6.2004, t. j. odo dňa ktorý nasleduje po dni právoplatnosti rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Právny zástupca zástupkyne žalobcu v druhom rade na rovnakom pojednávaní uviedol, že aktívnu legitímáciu opiera o ust. § 182 ods. 2 Obchodného zákonníka, kde priamo zákon uvádza kto je oprávnený na podanie takéhoto návrhu, okrem iného sú to akcionári vlastníci 5% akcií akciovej spoločnosti. Čo sa týka tvrdenia žalovaného v 2. rade a skúmania toho, koľko akcií vlastnili zástupcovia žalobcu v 1. a v 2. rade v čase konkrétneho právneho úkonu, je to úplne irelevantné, pretože dôležité je vlastníctvo akcií v čase podania návrhu. V danom prípade môže podať takúto žalobu aj predstavenstvo akciovej spoločnosti, ktorá nijakým spôsobom nemá vzťah k predmetu tohto konania. Svoju aktívnu legitímáciu preukázali navrhovatelia výpisom z registra cenných papierov. Žalobca si v tomto konaní neuplatňuje svoje nároky z neplatnej zmluvy, ale v danom prípade ide o vydanie bezdôvodného obohatenia na základe právnej skutočnosti, ktorá odpadla a žalobcovia sú povinní vrátiť plnenie, ktoré im bolo poskytnuté akciovou spoločnosťou. V danom prípade ide o plnenie voči akciovej spoločnosti a nie o plnenie patriace zástupcom žalobcu. V danom prípade ide o vzťah posudzovaný podľa Obchodného zákonníka, ktorý neupravuje bezdôvodné obohatenie, v tomto prípade sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a takisto Obchodný zákonník neupravuje začiatok plynutia premlčacej doby týkajúce sa bezdôvodného obohatenia. V tomto prípade si žalobcovia mohli uplatniť svoj nárok až po právoplatnosti rozhodnutia súdu, teda začiatok premlčacej doby je od 24.6.2004. Pokiaľ nie je upravený začiatok plynutia premlčacej doby, tak sa použijú ustanovenia § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Zástupca žalovaného v druhom rade uviedol, že trvá na skutočnostiach, ktoré boli uvedené v odpore zo dňa 31.9.2014 a má za to, že nárok žalobcu je premlčaný a navrhuje, aby sa súd zaoberal najprv otázkou premlčania, pretože nie je ekonomické skôr, než sa posúdi nárok z hľadiska premlčania, vykonávať ďalšie dôkazy. K otázke aktívnej legitímácie uviedol, že navrhuje, aby zástupcovia žalobcu predložili všetky zmluvy o nadobudnutí cenných papierov.

6. Zo strany zástupcu žalobcu v prvom rade boli predložené rozhodnutia a to rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 43Cb 15/98 zo dňa 1.7.2002, ktorým súd rozhodol, že kúpna zmluva o kúpe a predaji cenných papierov zo dňa 22.8.1997 č. X/CP/XX/X uzavretá medzi L.. L. X. a L.. L. Z., správcom konkurznej podstaty úpadcu SKB a.s. je neplatná, že kúpna zmluva o kúpe a predaji cenných papierov č. X/CP/XX/X zo dňa 22.8.1997 uzavretá medzi C.. C. P. a L.. L. Z., správcom konkurznej podstaty SKB a.s. je neplatná. Ďalej rozhodol, že zmluva o kúpe cenných papierov uzavretá dňa 2.3.1998 medzi L.. L. Z., správcom konkurznej podstaty a X. Š. je neplatná (týkala sa počtu akcií 68 700), rovnako je neplatná zmluva uzavretá medzi L.. L. Z. a C.. U. B. dňa 20.3.1998 (týka sa počtu akcií 37 435). Žalovaní X. Š. a C.. U. B. boli zaviazaní vrátiť tieto akcie spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín. Bol predložený aj rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 4Obo 148/03 zo dňa 22.4.2004, ktorým bol hore uvedený rozsudok potvrdený. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.6.2004 a taktiež bolo predložené uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 1 Obdo V 72/2004 zo dňa 31.3.2005, ktorým bolo dovolanie C.. U. B. a X. Š. voči hore uvedených rozsudkom odmietnuté.

7. Na pojednávaní dňa 6.10.2015 právny zástupca zástupkyne žalobcu v druhom rade uviedol, že súdna prax v poslednom období zaznamenala výrazný posun v otázke, či môže byť námietka premlčania v rozpore s dobrými mravmi a svedčia o tom aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.7.2012 sp.zn. 4Cdo 171/2012. Preto považuje uplatnenie námietky premlčania zo strany žalovaných za výkon práva odporujúceho dobrým mravom, za výraz zneužitia práva na úkor žalobcov a preto nie je možné na ňu prihliadať. Žalovaná spoločnosť ako aj jej štatutárni zástupcovia boli niekoľkokrát vyzvaní na podanie takejto žaloby, ale pretože akcionári a členovia predstavenstva sú tie isté osoby, nemali záujem o podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia.

Zástupca žalobcu v prvom rade doplnil, že žalovaní v prvom a druhom rade mali zákonnú povinnosť ako členovia predstavenstva spoločnosti vymáhať nárok z bezdôvodného obohatenia z dôvodu, ktorý odpadol, pretože došlo k strate vlastníckeho práva a boli povinní vrátiť všetky vyplatené dividendy. V tomto prípade je bezpredmetné, aby žalovaní v prvom a druhom rade vznášali námietku premlčania, pretože spoločnosť tento stav spôsobila sama a spoločnosť bola opakovane vyzývaná na podanie takéhoto návrhu a vymáhanie týchto prostriedkov titulom bezdôvodného obohatenia.

Zástupca žalovaného v druhom rade poukázal na skutočnosť, že výpis z registra cenných papierov je dva dni po podaní žaloby. Taktiež uviedol, že nárok žalobcu je premlčaný a súdna prax jednoznačne stanovila, že použitie ustanovení Občianskeho zákonníka v obchodno-záväzkových vzťahoch je vylúčené, preto to má význam pre plynutie premlčacej doby.

8. Podaním doručeným súdu dňa 11.1.2016 predložili zástupcovia žalobcu listiny a to návrh na vydanie platobného rozkazu sp. zn. 8Cb 27/2009 na Okresný súd Humenné, upovedomenie o podaní akcionárskych žalôb adresované predsedovi Okresného súdu Humenné, výpis z účtu majiteľa cenných papierov X. Š. zo dňa 4.3.1998, výpis z účtu majiteľa cenných papierov L. L. X. zo dňa 3.3.1998, výpis z účtu majiteľa cenných papierov L. L. X. zo dňa 14.2.2005, informácie o emitentovi cenných papierov Agrifop a.s. Stakčín, vyplnený formulár na zverejnenie údajov poštovej účtovnej závierky v Obchodnom vestníku za rok 1998, žiadosť adresovaná daňovému úradu dňa 23.4.2004 o zistení daňových dokladov, žiadosť o vrátenie výnosov a dividend za obdobie od roku 1997 doručená spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín do rúk člena predstavenstva X. Š., upozornenie pred podaním žaloby zo dňa 3.11.2004 adresovaná X. Š. predsedovi predstavenstva, oboznámenie s vykonaním právnych úkonov výzvou a upozornenie doručené spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín dňa 25.6.2004, výplata výnosu z cenných papierov za obdobie od roku 1998 adresovaná do rúk X. Š., predsedu predstavenstva zo dňa 22.6.2004.

9. Na pojednávaní dňa 13.1.2016 právny zástupca zástupcu žalobcu v druhom rade uviedol, že predloženými listinnými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že zástupcovia žalobcu opakovane vyzývali spoločnosť alebo predstavenstvo spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín na podanie alebo uplatnenie nároku voči žalovaným v prvom a druhom rade, ktorí sú taktiež členovia predstavenstva a zároveň sú aj osobami, ktoré prijali plnenie z bezdôvodného obohatenia. Keďže ide o totožné osoby, v tom vidí ich úmysel a nedobromyseľnosť pri vymáhaní tejto pohľadávky čo má vplyv aj na posudzovanie námietky premlčania, pretože právny zástupca tvrdí, že podanie námietky premlčania z ich strany je v rozpore s dobrými mravmi. Oni mali povinnosť uplatniť predmetný nárok súdnou cestou. Spôsobili predĺžovanie lehoty na podanie takéhoto návrhu a sami spôsobili oneskorené podanie na súd. Takéto nároky majú v prvom rade vymáhať členovia predstavenstva.

Zástupca žalobcu v prvom rade uviedol, že Obchodný zákonník nemá žiadne výslovné ustanovenia upravujúce začiatok plynutia premlčacej doby na plnenie práva na vymáhanie bezdôvodného obohatenia a preto je potrebné vychádzať z všeobecnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka a to pri právach vymáhateľných na súde tak, odkedy bezdôvodné obohatenie vzniklo. V tomto prípade bezdôvodné obohatenie vzniklo doručením s vyznačením právoplatnosti rozsudkov Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu SR v Bratislave a to dňom 23.6.2004. Dividendy, ktoré boli schválené a prevzaté žalovanými v prvom a druhom rade od roku 1998 do 2003 boli dividendy prevzaté neoprávnenými osobami. Prvýkrát si svoje právo mohla spoločnosť Agrifop a.s. uplatniť až dňa 24.6.2004.

10. Na pojednávaní dňa 28.6.2016, okrem skutočností už uvedených zástupca žalobcu v prvom rade uviedol, že žalovaní v prvom a druhom rade si boli vedomí svojej činnosti a vedeli, že sa dopúšťajú protiprávneho konania. Z toho dôvodu išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie na strane žalovaných v prvom a druhom rade. K dobrovoľnému plneniu a vráteniu finančných prostriedkov z ich strany nedošlo. Právny zástupca zástupkyne žalobcu v druhom rade, okrem skutočností už uvedených uviedol, že už spomínanými rozhodnutiami bolo jednoznačne konštatované, že súčasní členovia predstavenstva v minulosti vlastníci akcií, prevzali plnenie v podobe dividend a následne stratili vlastnícke právo k akciám s účinkami ex tunc a teda odpadol právny dôvod, z ktorého toto plnenie prijali. Pretože Obchodný zákonník pre bezdôvodné obohatenie nemá špeciálnu úpravu je potrebné pre začiatok plynutia premlčacej doby vychádzať z ustanovení § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka. K posunu došlo aj pri posudzovaní, že námietka premlčania môže byť v rozpore s dobrými mravmi a takúto možnosť súdy pripúšťajú.

Zástupca žalovaného v prvom rade uviedol, že jednoznačne došlo k premlčaniu uplatneného nároku s poukazom na to, že dividendy boli vyplatené v roku 1997 a žaloba bola podaná v roku 2004. Platí tu premlčacia lehota uvedená v Obchodnom zákonníku a to 4 roky. Podľa názoru zástupcu žalovaného

v prvom rade žalobcovia nepreukázali ani podmienku vlastníctva 5% akcií. Ďalej uviedol, že doposiaľ nebola skúmaná ani podmienka podľa § 179 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého akcionári ak príjmu dividendu dobromyseľne, nie sú povinní ju vrátiť. Taktiež uviedol, že nie je možné aplikovať na vznesenú námietku premlčania tvrdenie, že je v rozpore s dobrými mravmi, pretože podľa rozhodnutí súdov táto námietka obstojí len výnimočne a len vtedy ak existovali nejaké objektívne podmienky, ktoré bránili veriteľovi uplatniť svoj nárok alebo dlžník zabraňoval veriteľovi v uplatnení jeho nároku. Zástupca žalovaného v druhom rade uviedol, že u žalobcov nie je splnená podmienka 5% akcií na základnom imaní.

11. Na pojednávaní dňa 24.1.2014 zástupcovia žalobcov v prvom a druhom rade neuviedli nové skutočnosti, iba poukázali na rozhodnutia, ktoré sa zaoberali otázkou plynutia premlčacej doby. Právny zástupca žalovaného v druhom rade uviedol, okrem skutočností už skôr uvedených, že úprava premlčania v Obchodnom zákonníku je komplexná, premlčacia lehota je 4 roky. Sporná je otázka od kedy začína plynutie premlčacej doby. Pokiaľ by to bolo podľa tvrdenia žalobcu t.j. od právoplatnosti rozhodnutia t.j. od roku 2004, s čím žalovaný v druhom rade pochopiteľne súhlasí, premlčacia doba by uplynula v roku 2008. Ale pokiaľ by začiatok premlčacej doby bol od doby, kedy došlo k plneniu tak by to bolo v roku 1997 alebo 1998. Tak či tak je potrebné žalobu pre premlčanie nároku zamietnuť. Ďalej uviedol, že má za to, že žalovaní boli nepochybne pri prijímaní dividend dobromyseľní o to viac v roku 1997, kedy nemali možnosť vedieť, či im je vyplácané niečo v rozpore so zákonom.

12. Na pojednávaní dňa 26.4.2017 právny zástupca zástupkyne žalovaného v druhom rade uviedol, že v súčasnej dobe je značný posun aj pri posudzovaní námietky, resp. pri posudzovaní uplatneného práva na premlčanie, ktoré môže byť v rozpore s dobrými mravmi a poukázanim na zneužitie práva. Uviedol, že toto konanie je konanie medzi účastníkmi konania Agrifop, a.s. Stakčín a žalovaným v 1. a v 2. rade. Účastníkmi konania nie sú C. M.Č. ani L.. X.. C. M. a L.. X. nežiadajú v tomto konaní uplatnenie akéhokoľvek finančného nároku. V prípade úspechu budú povinní žalovaní v 1. a v 2. rade zaplatiť dividendy, ktoré prijali z právneho dôvodu, ktorý odpadol akciovej spoločnosti, čiže žalobcov. Minoritní akcionári boli nútení podať takúto žalobu, pretože vyzývali predstavenstvo a vyzývali takisto aj dozornú radu, aby uplatnili tieto nároky v mene spoločnosti. Poukázal na to, že rozsudkami KS Bratislava sp. zn. 4Cb 15/98 zo dňa 1.7.2002 v spojitosti s rozsudkom NS Bratislava sp. zn. 4Obo 148/03-772 zo dňa 22.4.2004 bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že kúpne zmluvy, na základe ktorých žalovaní v 1. a v 2. rade nadobudli akcie od minoritných akcionárov, sú absolútne neplatné. Na základe tohto určenia boli povinní žalovaní v 1. a v 2. rade vrátiť akcie minoritným akcionárom. Určením absolútnej neplatnosti kúpnych zmlúv odpadol právny dôvod na prijatie plnenia dividend, ktoré prijali žalovaní v 1. a v 2. rade v období rokov 1998-2004 z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Tu poukázal na to, že KS a NS SR konštatoval, že pri nadobúdaní akcií boli žalovaní v 1. a v 2. rade nedobromyseľní. Konali s úmyslom poškodiť akcionárov, čo bolo aj právny dôvod určenia absolútnej neplatnosti právneho úkonu s účinkami ex tunc. Tým bola v uvedených rozsudkoch vyriešená aj otázka dobromyseľnosti žalovaných ako akcionárov v tom, že boli dobromyseľní majiteľmi akcií. Ide o res iudicata. Z toho potom vyplýva, keďže dividendy patria vlastníčkovi akcií, že nemohli byť dobromyseľní ani pri prijímaní dividend, pretože boli od počiatku nedobromyseľní držiteľia akcií. Vlastník je povinný vydať nielen samotnú vec ale aj všetko čo k nej pribudlo, v tomto prípade dividendy. Podľa § 130 ods. Obchodného zákonníka, iba oprávnený držiteľ vecí má rovnaké práva ako vlastník, najmä má tiež právo na plody a úžitky z vecí po dobu oprávnenej držby. Povinnosť vrátiť dividendy žalovaným v 1. a v 2. rade vyplývala aj podľa interpretácie a contrario podľa § 179 Obchodného zákonníka. Rozsudkami bolo rozhodnuté, že žalovaní v 1. a v 2. rade boli nedobromyseľní vlastníci akcií. Rozsudkami KS v Bratislave a NS v Bratislave boli povinní žalovaní v 1. a v 2. rade vrátiť akcie, čiže odpadol právny dôvod prijatia plnenia dividend z absolútne neplatných kúpnych zmlúv cenných papierov. Boli povinní vrátiť tieto akcie minoritným akcionárom a dividendy boli povinní vrátiť zo zákona akciovej spoločnosti, nie L.. X.Í. a C. M.. Považuje uplatnenie námietky premlčania zo strany žalovaných za jednoznačný výkon práva odporujúci dobrým mravom poukazujúc na dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti žalovaných ako členov predstavenstva a spoločnosti Agrifop, a.s. Stakčín vymáhať bezdôvodné obohatenie od samých seba, keďže sú zároveň členmi predstavenstva. Žalobca nezavinil uplynutie premlčacej doby, keďže žalobu mohli podať iba akcionári žalovaní v 1. a v 2. rade v mene spoločnosti a mali ju podať voči sebe ako akcionárom nedobromyseľným, ktorí získali dividendy z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Priznanie účinkov premlčania by bolo neprímerane tvrdým postihom voči žalobcom, čiže Agrifop, a.s. Stakčín, nie voči L.. X. a C. M., pretože žalovaní ako štatutári a nedobromyseľní akcionári podľa rozsudkov KS a NS

v Bratislave by sa svojím úmyselným opomenutím podať žalobu na seba obohatili z právneho dôvodu, ktorý odpadol na úkor žalobcu, čiže Agrifop, a.s. Stakčín sumou vo vysokom rozsahu.

Zást. žalobcu v prvom rade na rovnakom pojednávaní uviedol, že od roku 1998, od dátumu 3.3.1998 až do 14.2.2005 ako minoritný akcionár, ktorému boli prinavrátané akcie ex tunc, nemohol v tomto časovom období uplatniť akúkoľvek, nie len tú žalobu, ktorá je súčasťou prejednávania a rozhodovania na dnešnom pojednávaní, ale akékoľvek iné žaloby. Mohol to prvýkrát vykonať až po právoplatnosti rozhodnutia, ktoré nastalo 23.6.2004. Centrálny depozitár cenných papierov zaregistroval zmenu v osobe majiteľa akcií spoločnosť Agrifop, a.s. Stakčín, na základe ktorej bol do evidencie centrálného depozitára cenných papierov uvedený ako majiteľ L.. L. X. - Drevoplast 68 700ks akcií spoločnosti Agrifop až 14.2.2005. To je takmer 7 mesiacov po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku KS v Bratislave sp. zn. 43Cb 15/98. Právo žalobcu na vyplatenie dividend za obdobie keď proti svojej vôli nebol v stredisku cenných papierov vedený ako majiteľ akcií, mohlo byť prvýkrát uplatnené na súde až v deň právoplatnosti rozsudku KS v Bratislave sp. zn. 43Cb 15/90, ktorý bol zákonným vyžadovaným podkladom pre registráciu.

Zást. žalovaného v druhom rade uviedol, že z výpisov z centrálného depozitára je zrejmé, že zást. žalobcu boli zaevidovaní aj v roku 2005. Nič nebránilo zást. žalobcov, aby podali žalobu v roku 2005. Naopak, túto žalobu podali podaním označeným 20.6.2014 doručeným súdu až 23.6.2014, teda evidentne presne 10 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia KS v Bratislave, ktorým bol vyhlásený za neplatný prevod akcií. Zást. žalovaného v druhom rade zdôraznil, že je potrebné rozlišovať dobromyseľnosť pri prevode akcií a dobromyseľnosť pri vyplácaní dividend.

13. Vo svojom písomnom podaní doručenom súdu dňa 8.6.2017 zástupcovia žalobcu poukázali na nález ústavného súdu z 2.3.2016, sp.zn. II. ÚS 620/2014. Súd v rozsudkoch, ktoré predchádzali tomuto konaniu jednoznačne konštatovali, že žalovaní boli už pri nadobúdaní vlastníckeho práva k akciám nedobromyseľní a konali s úmyslom poškodiť akcionárov, čo bol právny dôvod určenia absolútnej neplatnosti právneho úkonu s účinkami ex tunc, ktorým nadobudli vlastnícke právo k akciám. Tým bola uvedenými rozsudkami vyriešená prejudiciálna otázka dobromyseľnosti žalovaných ako akcionárov o tom, že boli dobromyseľnými majiteľmi akcií. Z toho vyplýva, keďže dividendy patria vlastníkovi akcií, že nemohli byť dobromyseľní ani pri prijímaní dividend, pretože boli od počiatku nedobromyseľní držiteľia akcií. Povinnosť žalovaných v prvom a druhom rade vyplýva aj podľa interpretácie § 179 ods. 1 Obchodného zákonníka. Z uvedeného je zrejmé, že okamžikom odpadnutia právneho dôvodu sa poskytnuté plnenie stáva bezdôvodným obohatením a to v tejto predmetnej veci dňom 23.6.2004. Samostatnou skutkovou podstatou záväzku z bezdôvodného obohatenia je podľa platnej právnej úpravy plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol. K predpokladom vzniku záväzku v danom prípade patria: poskytnuté plnenia, odpadnutie právneho dôvodu pre plnenie. Z uvedeného vyplýva, že v okamihu plnenia žalobcom - vyplatenia dividend z rozdelenia zisku z uznesení RVZ žalobcu tu existujúci právny dôvod bol daný, žalovaní v prvom a druhom rade boli akcionármi spoločnosti Agrifop, a.s., Stakčín, ale tento existujúci právny dôvod následne, v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti stratil svoje právne účinky, t.j. povedané slovami zákona - odpadol a to bez ohľadu na to, či s účinkami ex tunc alebo ex nunc. Poskytnuté plnenie žalobcom sa potom stáva bezdôvodným obohatením v okamihu odpadnutia právneho dôvodu t.j. dňom 24.6.2004, deň po právoplatnosti citovaných rozhodnutí.

14. Na pojednávaní dňa 26.6.2018 zástupca žalobcu v prvom rade uviedol, že konatelia spoločnosti, teda žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní dodržiavať a plniť si povinnosti, ktoré vyplývajú z ust. Obchodného zákonníka, napr. s ust. § 13, 63, 112, 113, 133 - 136, 145 a z ďalších. Podľa ust. § 135 Obchodného zákonníka sú povinní zabezpečovať evidenciu, účtovníctvo, takisto povinnosti týkajúce sa valného zhromaždenia, schvaľovať účtovnú závierku, podávať návrh na rozdelenie zisku a strát spoločnosti. Dôležitá je zodpovednosť konateľov spoločnosti vyplývajúca z ust. § 135, kedy sú povinní s odbornou starostlivosťou, postupovať v záujme spoločnosti, ktorú ako konatelia zastupujú. Poukázal na skutočnosť, že žalovaní v 1. a v 2. rade ani raz neboli na pojednávaní, hoci podľa ust. § 179 ods. 9 Obchodného zákonníka sú povinní vymáhať bezdôvodné obohatenie, ktoré je v záujme spoločnosti, ktorú ako konatelia zastupujú. Zást. žalobcu v prvom rade má za to, že je preukázaný priamy úmysel podľa ust. § 3 Občianskeho zákonníka, kedy vlastne zneužili svoje postavenie žalovaní v 1. a v 2. rade v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaní v 1. a v 2. rade ako konatelia spoločnosti nepodali žalobu v tejto veci. Právny zástupca zástupkyne žalobcu v druhom rade uviedol, že žalovaní v 1. a v 2. rade zneužívajú svoje práva v rozpore s dobrými mravmi, namietajú premlčanie predmetnej pohľadávky. Poukázal na skutočnosť, že plnenie z právnej skutočnosti, ktorá odpadla, prijali tie isté osoby, ktoré mali plnenie sami vymáhať ako štatutárni zástupcovia spoločnosti. Žalovaní v 1. a v 2. rade nie sú vlastníckymi spoločnosti,

ale štatutárnymi zástupcami tejto spoločnosti a sú povinní dodržiavať všetky povinnosti pri správe cudzieho majetku.

Právny zástupca žalovaného v prvom rade uviedol, že v žalobe sa nikde neuvádza, čo konkrétne ako členovia predstavenstva žalovaní v 1. a v 2. rade porušili alebo čo porušili prípadne orgány spoločnosti. Žalobcovia poukazujú na ustanovenia § 179 ods. 9. V tejto súvislosti zástupca žalovaného poukázal na ust. § 182 ods. 2, kde sa uvádza, kedy môžu konať minoritní akcionári a to v prípade keď došlo k porušeniu nejakej povinnosti, pričom tieto povinnosti sú uvedené v ust. § 182 ods. 1 Obchodného zákonníka. Doposiaľ žalobcovia nepreukázali aké povinnosti zo strany členov predstavenstva alebo dozornej rady boli porušené. Domnieva sa len, že by mohlo ísť o povinnosti uvedené v písm. d/ už uvedených ustanovení zákona. Taktiež nie je nikde v žalobe uvedené, aké plnenie bolo vyplatené a v rozpore s akými ustanoveniami zákona. Iba zo žaloby vlastne vyplýva, že išlo o dividendy za r. 1997, ktoré však boli vyplatené žalovaným v 1. a v 2. rade na základe uznesenia valného zhromaždenia. Akciová spoločnosť vlastne vyplatila dividendy za r. 1997 v r. 1998 s tým, že akciová spoločnosť si zakaždým vyžiada aktuálny súpis akcionárov a dividendy za r. 1997 boli v r. 1998 vyplatené akcionárom, ktorí boli v tomto aktuálnom súpise akcionárov uvedení. Takže k žiadnemu plneniu v rozpore s ust. Obchodného zákonníka nedošlo a z toho dôvodu predstavenstvo nemalo žiadnu povinnosť vymáhať si plnenie od žalovaných.

Právny zástupca žalovaného v druhom rade uviedol, že je tu dané premlčanie predmetného nároku. Poukázal na to, že ide o dividendy za r. 1997, ktoré mali byť vyplatené v r. 1998, pričom žaloba bola podaná v r. 2014, čiže ďaleko v čase presahujúcom 10 rokov po vyplatení dividend. Súdna prax hovorí čo sa týka premlčania v takejto veci o premlčaní podľa Obchodného zákonníka, kde je premlčacia lehota štvorročná. Žalobcovia napádajú námietku premlčania, že je v rozpore s dobrými mravmi a snažia sa túto skutočnosť preukazovať. Žalovaný v druhom rade má za to, že je tu nejaká námietka premlčania, slúži vlastne na ochranu dlžníka, aby nedochádzalo k vymáhaniu pohľadávok po nekonečne dlhých rokoch a zároveň vlastne núti veriteľa k tomu, aby si včasne uplatňoval svoje nároky voči dlžníkom. Poukázal na skutočnosť, že v r. 1998 boli zo strany žalovaných prijaté dividendy za r. 1997 a boli prijaté dobromyseľne a v žiadnom prípade nie je možné ich vrátiť. Ako štatutárni zástupcovia teda museli prihliadnuť aj na námietku premlčania a zvážiť podanie takejto žaloby.

Zást. žalobcu v prvom rade uviedol, že NS odmietol námietku dobromyseľnosti a od toho sa potom odvíjal jeho právny názor. Z toho dôvodu nemohli nadobudnúť predmetné akcie žalovaní v 1. a v 2. rade a v súlade s platným právnym poriadkom nemohli ich nadobudnúť dobromyseľne.

Právny zástupca zástupkyne žalobcu v druhom rade uviedol, že z rozhodnutí jasne vyplýva, že žalovaní nadobudli vlastnícke právo k akciám spoločnosti nedobromyseľným spôsobom s úmyslom poškodiť p. P. a p. X..

15. Pojednávania dňa 2.10.2018 sa zúčastnili aj žalovaní v prvom a druhom rade. Žalovaný v prvom rade prostredníctvom otázok, ktoré mu boli kladené zo strany zástupcov žalobcu uviedol, že v súčasnosti je štatutárnym zástupcom spoločnosti Agrifop a.s., a bol aj v roku 2004. Žalovaný v druhom rade uviedol, že si nie je vedomý toho, aby prevzal akcie C.. P.. Pokiaľ prebral v tom čase dividendy, tak v tom čase bol evidovaný v stredisku cenných papierov. Taktiež poukázal na to, že v rozsudkoch sa nikde neuvádza, že by mal vrátiť dividendy, hovorí sa len o vrátení akcií. Na ostatné otázky žalovaní v prvom a druhom rade neodpovedali, nevedeli odpovedať, alebo sa netýkali predmetu sporu.

16. Vo svojej záverečnej reči na pojednávaní dňa 22.1.2019 zást. žalobcu v prvom rade uviedol: V okamihu poskytnutia plnenie žalobcom žalovanými v 1. a v 2. rade vyplatením dividend a rozdelenia zisku z uznesenia riadneho valného zhromaždenia žalobcu bol daný právny dôvod na prijatie predmetného plnenia. Keďže žalovaní v 1. a v 2. rade boli akcionármi a.s. vlastníci cenných papierov žalobcu spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín, tento právny dôvod následne v dôsledku právnej skutočnosti strate vlastníctva akcií a teda strate akcionárskych práv Agrifop a.s. žalovanými na základe právoplatných rozhodnutí rozsudkov KS v Bratislave v spojitosti s rozsudkami NS Bratislava, dovolacieho súdu a ÚS Košice, o určení neplatnosti zmlúv o kúpe cenných papierov a vzájomných plnení odpadol a to s účinkami ex tunc. Poskytnuté plnenie žalobcom sa stalo bezdôvodným obohatením v okamihu odpadnutia právneho dôvodu, t. j. strate vlastníctva teda strate aj akcionárskych práv Agrifopu a.s. žalovanými v prvom a druhom rade ex tunc, t. j. dňom 24.6.2004 v deň právoplatnosti citovaných rozhodnutí KS v Bratislave a NS Bratislava. Žalovaní v 1. a v 2. rade boli už pri nadobudnutí vlastníckeho práva k akciám emitenta Agrifop a.s. nedobromyseľní a konali s úmyslom, poškodiť akcionárov L.. L. X. DREVOPLAST a C.. C. P., Bratislava, čo bol právny dôvod určenia, absolútnej neplatnosti právnych úkonov s účinkami ex tunc, ktorými nadobudli vlastnícke právo k akciám. Bola vyriešená aj

prejudiciálna otázka dobromyseľnosti žalovaných ako akcionárov spoločnosti Agrifop a.s. o tom, či boli dobromyseľnými majiteľmi akcií spoločnosti a.s.. Ide o res iudicata a pre konajúci súd v predmetnom konaní je to záväzný, je to právny názor NS dovolacieho súdu a ÚS. Sú založené v súdnom spise dôkazy neopomenuteľné a právoplatné, rozsudok KS 43Cb/15/98-473 zo dňa 1.7.2002 v spojitosti s rozsudkom NS Bratislava sp. zn. 4Obo/148/03-772 zo dňa 22.4.2004, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 24.6.2004. Tvrdil, že nebonitárny vlastník je povinný vydať nielen samostatnú vec ale aj všetko čo k nej pribudlo a v tomto prípade dividendy. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, iba oprávnený držiteľ veci má rovnaké práva ako vlastník, najmä má tiež právo na plody a úžitky z veci po dobu oprávnenej držby. Povinnosť vrátiť dividendy žalovanými v 1. a v 2. rade vyplýva aj podľa interpretácie a contrario § 179 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ide o bezdôvodné obohatenie, čo je majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Bezdôvodné obohatenie podľa Občianskeho zákonníka je konštatované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Ide o nález ÚS SR zo dňa 26.4.2013 sp. zn. IV.ÚS 554/2012-35. Samostatnou skutkovou podstatou záväzku z bezdôvodného obohatenia je podľa platnej právnej úpravy plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol.

V prípade žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia spravidla nemožno dospieť k meritórnemu záveru o dôvodnosti či nedôvodnosti žaloby bez toho, aby sa zo skutkového hľadiska ujasnilo, o ktorú z viacerých zákonných skutkových podstát bezdôvodného obohatenia ide, čo potvrdzuje aj Nález Ústavného súdu SR z 2.3.2016, sp. zn. II. ÚS 620/12015-94. Výšku bezdôvodného obohatenia tak ako bola vyčíslená považuje zástupca žalobcu v prvom rade za nespornú, nikto ju nenamietal.

Uplatnenie námietky premlčania zo strany žalovaných je nepoctivé a prejavom jednoznačného výkonu práva odporujúceho dobrým mravom, poukazujúc pritom na dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti žalovaných X. Š. a C.. U. B. ako členov predstavenstva spoločnosti Agrifop, a.s. Stakčín vymáhať bezdôvodné obohatenie od samých seba. Žalobcovia v 1. a v 2. rade, ktorí uplatnili derivátnu žalobu nezavinili márne uplynutie premlčacej doby, keďže žalobu mohli podať iba štatutári, ktorí sú zároveň žalovaní v 1. a v 2. rade X. Š. a C.. U. B. v mene spoločnosti a mali ju podať voči sebe ako akcionárom nedobromyseľným, ktorí získali dividendy z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Tvrdíme, že priznanie účinkov premlčania by bolo neprimerane tvrdým postihom voči žalobcom v 1. a v 2. rade. Je potrebné osobitne poukázať na okolnosti, za ktorých bola námietka premlčania uplatnená a to, že ju uplatnili žalovaní v 1. a v 2. rade X. Š. a C.. U. B. proti žalobcom spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín, na úkor ktorej sa obohatili a kde sú žalovaní v 1. a v 2. rade zároveň v postavení štatutárov a.s., kde v zmysle platnej judikatúry a výpisu spoločnosti Agrifop konajú za ňu. Ďalej poukázal na súčasnú rozhodovaciu prax a riešenia právnej otázky, či môže byť námietka premlčania v rozpore s dobrými mravmi. Ak účastník konania, voči ktorému sa táto námietka premlčania uplatnila, chce vylúčiť účinky tejto námietky pre rozpor s dobrými mravmi, mal by v zásade tento rozpor v konaní uplatniť a tento rozpor aj náležite preukázať, čo vyplýva z uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.9.2013 sp. zn. IV. ÚS 542/2013. V rozpore s dobrými mravmi môže byť však len taký výkon práva účastníkom v občianskom súdnom konaní, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania, pričom vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhý účastník konania márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprimerane tvrdým postihom. Pre posúdenie tejto primeranosti je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, najmä vziať do úvahy charakter uplatneného práva, jeho rozsah a dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej doby, čo vyplýva z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.4.2011 sp. zn. II. ÚS 176/2011. Navrhol, aby súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaných na náhradu trov konania.

17. Právny zástupca žalovaného v prvom rade vo svojej záverečnej reči uviedol, že zo strany žalovaného v prvom rade bola vznesená námietka premlčania. Predmetom tohto konania je zaplatenie alebo teda vrátenie dividend, ktoré by mali vrátiť akcionári na základe bezdôvodného obohatenia a jedná sa o dividendy za účtovný rok 1997, o ktorých bolo rozhodnuté valným zhromaždením v apríli v roku 1998 a následne v zákonnej lehote boli vyplatené. Ďalej sa vyjadril k otázke aktívnej legitímácie. V danom prípade žaloba je formulovaná ako žaloba minoritných akcionárov, ktorí zastupujú spoločnosť Agrifop Stakčín ako je to uvedené v žalobnom návrhu na základe ust. § 181 ods. 1 a ust. § 182 ods. 2 Obchodného zákonníka. Takéto zastupovanie zástupcov Agrifopu Stakčín je možné len výlučne v prípadoch, ktoré sú uvedené v ust. § 182 ods. 1 pod písm. a/ až g/ Obchodného zákonníka. V danom prípade nenastal ani jeden prípad uvedený pod písm. a/ až g/ citovaného § 182 ods. 1 a teda L.. X. a C. M.Á. nemajú žiadne oprávnenie na vystupovanie za spoločnosť Agrifop Stakčín. Ako L.. X.Í. uviedol, jedná sa o vrátenie bezdôvodného obohatenia. Vrátenie bezdôvodného obohatenia nie je upravené v

žiadnom z týchto skutočností uvedených v ust. § 182 ods. 1 písm. a/ až g/ Obchodného zákonníka. Pokiaľ by teda som mal vychádzať z obsahu žalobného návrhu, k žalobnému návrhu L.. X. pripojil aj rôzne prílohy. Ako je z tých pripojených príloh zrejmé, nie je tu žiadna žiadosť akcionárov ako to má na mysli ust. § 182 ods. 1 a podľa môjho názoru nebola naplnená ani hodnota 5% základného imania, ktorú by mali zástupcovia akciovej spoločnosti splňať keď žiadali vrátenie vyplatených finančných prostriedkov a keď mali uplatniť žalobný návrh. Žiadosti, ktoré sú pripojené k žalobnému návrhu o vrátenie výnosov sú z obdobia r. 2005, 2004 a v uvedenom období mali zákonný zástupca žalobcu v 1. rade a zákonný zástupca žalobcu v 2. rade spolu 4,8% akcií. Takže ani z toho dôvodu nie je splnený predpoklad na zastupovanie minoritných akcionárov a na podanie žaloby, ktorá je predmetom tohto konania. Z uvedených dôvodov navrhol zást. žalovaného v prvom rade žalobu zamietnuť a priznať žalovanému v 1. rade náhradu právneho zastúpenia a náhradu trov konania vo výške 100%.

18. Právny zástupca žalovaného v druhom rade vo svojej záverečnej reči uviedol, že v prvej časti sa bude venovať nemožnosti priznania žalobného návrhu z dôvodu rozporu s § 179 ods. 1 Obchodného zákonníka, nakoľko je toho názoru, že žalovaný v 2. rade bol dobromyseľný pri prijatí alebo pri vyplatení dividend. V tejto súvislosti je nutné zosumarizovať niekoľko skutkových okolností. V prvom rade, predmetom tohto konania je vyplatenie dividend za r. 1997, o ktorom sa rozhodovalo na valnom zhromaždení dňa 24.4.1998, teda dividendy za r. 1997, ktoré mali byť vyplatené v r. 1998. Rovnako je potrebné upriamiť pozornosť na to, že v predmetnom prípade, teda keďže žalobným návrhom je titulom bezdôvodného obohatenia je žalované vrátenie, tak žaloba bola podaná až 23.6.2014, pričom ide o vyplatené dividendy v r. 1998. Na to pochopiteľne nadväzuje aj to, od čoho odvíjajú zástupcovia žalobcov svoj právny nárok, keďže sa odvolávajú na rozsudok KS v Bratislave, ktorý ešte v tom čase rozhodoval ako prvostupňový súd v obchodných veciach, sp. zn. 43Cb/15/98, ktorý teda nadobudol právoplatnosť dňa 23.6.2004. Je potrebné upriamiť pozornosť aj na to, že predmetom konania na KS v Bratislave, ktorý bol podrobený odvolaciemu konaniu na NS v Bratislave následne dovolaciemu konaniu bolo vyslovenie neplatnosti o prevode cenných papierov. Za veľmi významnú skutočnosť však je nutné uviesť to, že vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, tento nebol účastníkom tohto konania od podania samotného návrhu. Žalobca v tomto konaní na KS v Bratislave až podaním zo dňa 27.3.1998 navrhol prístupenie ďalších účastníkov konania na strane žalobcu ako i žalovaných. Vo svojom návrhu žalobca žiadal, aby do konania na strane žalobcu v 2. rade pristúpil jednak C.. P. a zároveň na strane žalovaného aby pristúpil C.. U. B., teda žalovaný v 2. rade v predmetnom súdnom konaní. Súd o tomto návrhu na prístupenie účastníkov však rozhodol až uznesením č. k. 43Cb/15/98 až zo dňa 20.8.1999, kedy tomuto návrhu vyhovel v zmysle žalobcovho návrhu. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť až 8.9.1999. Predmetom tohto konania je vyplatenie dividend, o ktorých sa rozhodovalo na valnom zhromaždení dňa 24.4.1998, teda rok predtým ako sa žalovaný v 2. rade, vôbec mohol dozvedieť o tom, že je napadnutá neplatnosť prevodu cenných papierov, z ktorých sa odvádza práve predmetný nárok v tomto konaní. Zást. žalovaného v druhom uvedeného dôvodu poukázal na § 179 ods. 1 Obchodného zákonníka s tým, že akcionár nie je povinný vrátiť spoločnosti dividendu prijatú dobromyseľne. Ďalej uviedol, že je potrebné veľmi rozlišovať a to dobromyseľnosť pri nadobudnutí akcií ako sa snažia na to argumentovať zást. žalobcu v 1. rade a dobromyseľnosť pri vyplácaní dividend, ktoré v podstate samy o sebe majú základ alebo sú predmetom tohto sporu.

V ďalšej časti sa zást. žalovaného venoval vnesenej námietke premlčania. Je nepochybné, že ak by bola pripustená možnosť, že žalovaný v 2. rade nebol dobromyseľný, tak predmetný nárok premlčaný je. Poukázal na skutočnosť, že v predmetnom konaní sú dividendy za r. 1997 a žaloba bola podaná až 2014, tak v konaní kde boli predmetom dividendy 98, bola žaloba podaná ešte v júli, 11.7.2006. Vzniká tak samozrejme otázka, čo bránilo zástupcom žalobcu podať takúto žalobu včas, najmä o to viac, pokiaľ poukazujú na to, že právo praje bdelym. Pochopiteľne, v dnešnej súdnej praxi už je absolútne ustálený právny názor, že v prípade obchodných záväzkových vzťahov je nutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, a teda nie je možné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Tejto problematike sa napokon venoval aj veľmi podrobne vo svojom odôvodnení rozsudok KS 1Cob/41/2015, teda KS v Prešove. Právna úpravou premlčania v Obchodnom zákonníku má komplexnú povahu. Skutočnosť, že Obchodný zákonník výslovne neupravuje počiatok behu premlčacej doby a jeho dĺžku, pokiaľ ide o právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, na rozdiel od Občianskeho zákonníka, ako je to uvedené v § 107, tak neznamená nutnosť aplikácie právnej úpravy Občianskeho zákonníka, ale tieto otázky je potrebné riešiť výlučne podľa ust. Obchodného zákonníka o premlčaní, teda podľa § 391 - 397. Právna práva premlčania v Obchodnom zákonníku má komplexnú povahu a ani zo skutočnosti, že Obchodný zákonník výslovne neupravuje počiatok behu premlčacej doby a jej dĺžku, pokiaľ ide o právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, neplynie nutnosť použitia právnej

úpravy Občianskeho zákonníka, teda § 107 ale výlučne je potrebné riešiť podľa všeobecných ustanovení Obchodného zákonníka ako premlčanie podľa § 397. Na základe uvedeného pre stanovenie začiatku plynutia doby, v ktorej sa uplatnené právo premlčalo, treba použiť § 394 ods. 2 Obchodného zákonníka a keďže Obchodný zákonník premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného formou plnenia z neplatnej zmluvy upravuje, nie je možné vzhľadom na § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka na premlčanie tohto práva aplikovať § 107 Občianskeho zákonníka. Platí to pochopiteľne aj pre stanovenie začiatku plynutia premlčacej doby i pre určenie dĺžky. Predmetom tohto konania je aj vyplatenie dividend za r. 97 a žaloba podaná v r. 2014 v porovnaní s vyplatením dividend za r. 1998 - 2002, keď žaloba bola podaná v r. 2006 je zrejmé, že takýto nárok premlčaný je. Navyše, sotva možno prisvedčiť účelovým tvrdeniam zástupcom žalobcov, že takýto stav bol zavinený žalovaným v 1. rade alebo žalovaným v 2. rade, nakoľko neexistuje jeden objektívny dôkaz a argument, z akého dôvodu pokiaľ boli podané žaloby týkajúce sa dividend r. 98 - 2002, ešte v roku 2006, prečo dividendy z r. 1997 rozhodované na valnom zhromaždení v apríli 1998 boli žalované na tunajšom súde až 24.6.2014. Pomerne rozsiahlo sa k predmetnej problematike, teda aplikované § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaoberali všetky inštancie súdov tak slovenských ako aj českých. Pokiaľ má byť aplikovaný § 3 ods. 1, tak takéto okolnosti by museli byť naplnené v natoľko výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do princípu právnej istoty akým je odopretie práva uplatniť námietku premlčania. V tejto súvislosti už len odkázal napr. na nález ÚS zo dňa 6.9.2005 sp. zn. I. ÚS 643/04 z 15.1.1977, sp. zn. II. ÚS 3099/95 z 3.6.2008, či sp. zn. IV. ÚS 581/06. Inak povedané, uplatnenie premlčania dlžníkom môže byť výkonom práv dobrými mravmi. NS vysvetlil, že pri fungovaní systému písaného práva je založený najmä na dôslednom dodržiavaní pravidiel vyplývajúcich právnych predpisov a korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie, zdôrazňujem, neprimerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúcich z právnych noriem. V každom prípade však pre namietanie výkonu práva v rozpore s dobrými mravmi pri uplatnení námietky premlčania by sa súd musel kvalifikovane skutkovo zaoberať všetkými okolnosťami daného prípadu pre posúdenie napr. otázky, čo bránilo žalobcom podať žalobu tak neskoro, aké pohnutky ich k podaniu takejto žalobe viedli, prečo ju podali tak neskoro. Z uvedených dôvodov je zást žalovaného v druhom rade toho názoru, že žalobu je potrebné s ohľadom na nespĺnenie podmienky podľa § 179 ods. 1 zamietnuť, príp. zamietnuť pre premlčanie predmetného nároku, nakoľko je nutné aj absolútne zrejmé, že je potrebné používať výlučne úpravu v Obchodnom zákonníku a štvorročnú lehotu. Nie je možné v danom prípade a z doterajšieho dokazovania absolútne ustáliť, že námietka premlčania zo strany žalovaných je výkon práva v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto zást žalovaného v druhom rade navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania v rozsahu 100%.

19. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 179 ods. 1 Obchodného zákonníka akcionár nie je povinný vrátiť spoločnosti dividendu prijatú dobromyseľne.

21. Podľa § 182 ods. 1 Obchodného zákonníka na žiadosť akcionárov uvedených v § 181 ods. 1

a) predstavenstvo zaradí nimi určenú záležitosť na program rokovania valného zhromaždenia, valné zhromaždenie je povinnú túto záležitosť prerokovať, žiadosť o doplnenie programu musí byť odôvodnená, alebo k nej musí byť pripojený návrh uznesenia valného zhromaždenia, inak sa valné zhromaždenie nemusí takouto žiadosťou zaoberať.

b) k žiadosť o zaradenie nimi určenej záležitosti bola doručená po zaslaní pozvánky na valné zhromaždenie alebo po uverejnení oznámenia o konaní valného zhromaždenia, zašle alebo uverejní predstavenstvo doplnenie programu valného zhromaždenia spôsobom ustanoveným zákonom a určenými stanovami na zvolávanie valného zhromaždenia najmenej desať dní pred konaním valného zhromaždenia; ak takéto oznámenie doplnenia programu valného zhromaždenia nie je možné, možno zaradiť určenú záležitosť na program rokovania valného zhromaždenia len podľa §185 ods. 2; predstavenstvo je povinné oznámenie doplnenia programu zaslať alebo uverejniť do 10 dní pred konaním valného zhromaždenia vždy, ak ho akcionári podľa § 181 ods. 1 doručia najneskôr 20 dní pred konaním valného zhromaždenia,

c) dozorná rada preskúma výkon pôsobnosti predstavenstva v určených záležitostiach,

- d) predstavenstvo uplatní v mene spoločnosti nároky na splatenie emisného kurzu akcií proti akcionárom, ktorí sú v omeškaní s jeho splácaním, alebo uplatní nároky spoločnosti na vrátenie plnenia, ktoré spoločnosť vyplatila akcionárom v rozpore s týmto zákonom,
- e) dozorná rada uplatní v mene spoločnosti nároky na náhradu škody, prípadne iné nároky, ktoré má spoločnosť proti členom predstavenstva,
- f) dozorná rada uplatní v mene spoločnosti nároky na splatenie emisného kurzu akcií, ak spoločnosť v rozpore s týmto zákonom upísala akcie vytvárajúce jej základné imanie,
- g) dozorná rada uplatní v mene spoločnosti nároky, ktoré má spoločnosť voči členom predstavenstva ako ručiteľom podľa tohto zákona.

Podľa ods. 2) ak predstavenstvo alebo dozorná rada bez zbytočného odkladu nespĺní žiadosť akcionárov, môžu akcionári podľa § 181 ods. 1 uplatniť nároky podľa odseku 1 v mene spoločnosti. Iná osoba ako akcionár, ktorý návrh na súd podal, alebo ním splnomocnená osoba nemôže v súdnom konaní robiť úkony v mene spoločnosti.

Podľa ods. 3) akcionári, ktorí uplatnia v mene spoločnosti nároky podľa odseku 2, sú povinní znášať trovy súdneho konania za spoločnosť. Ak je spoločnosti priznaná náhrada trov konania, ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, je povinný uhradiť ju akcionárovi, ktorý uplatňoval nároky v mene spoločnosti.

22. Podľa § 391 Obchodného zákonníka pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri právach uskutočniť právny úkon plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa právny úkon mohol urobiť, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 394 ods. 2 Obchodného zákonníka pri práve na vrátenie plnenia uskutočneného podľa neplatnej zmluvy začína premlčacia doba plynúť odo dňa, keď k plneniu došlo.

24. Podľa § 397 ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia lehota štyri roky.

25. Podľa § 181, ods. 2 Obchodného zákonníka akcionár alebo akcionári, ktorí majú akcie, ktorých menovitá hodnota dosahuje najmenej 5% základného imania, môžu s uvedením dôvodov písomne požadovať zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia na prerokovanie navrhovaných záležitostí. Stanovy môžu určiť, že toto právo má tiež akcionár alebo akcionári, ktorí majú akcie, ktorých menovitá hodnota je menšia ako 5% základného imania.

26. Podanou žalobou sa zást. žalobcu v prvom a druhom rade domáhali aby súd zaviazal žalovaného v prvom rade uhradiť žalobcovi sumu 71 311,08 eur s úrokom z omeškania vo výške 16% ročne od 24.6.2004 do zaplatenia a na úhradu trov konania a aby zaviazal žalovaného v druhom rade uhradiť žalobcovi sumu 38 859,93 eur spolu s 16% úrokom z omeškania ročne od 24.6.2004 do zaplatenia a na úhradu trov konania.

Vo svojej žalobe žalobca uviedol, že žaloba bola podaná v zmysle ustanovení § 182 ods. 2 Obchodného zákonníka a akcionári L.. L. X.Č. a C. M. sú v zmysle týchto ustanovení oprávnení uplatniť nároky v mene spoločnosti Agrifop, a.s. Stakčín. Svoju žalobu opiera o rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 43Cb 15/98 zo dňa 1.7.2002, ktorý v obchodnej veci žalobcu 1) L.. L. X., 2) C.. C. P. proti žalovaným 1) L.. L. Z.W. správcovi konkurznej podstaty spoločnosti SKB, a.s. v konkurze, 2) X. Š. a 3) C.. U. B., ktorým bolo rozhodnuté, že kúpne zmluvy o kúpe cenných papierov sú neplatné. Súd v odôvodnení odmietol námietku dobromyseľnosti žalovaných v druhom a treťom rade pri nadobúdaní vlastníckych práv k cenným papierom emitenta Agrifop a.s. Stakčín. Na základe tohto rozsudku nadobudol L.. L. X. vlastnícke práve od X. Š. v počte akcií 68 700 a C.. C. P. nadobudol od C.. U. B. vlastnícke právo k cenným papierom v počte 37 436 s účinnosťou ex tunc od 3.3.1998.

Základné imanie spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín je rozdelené na 229 855 ks akcií. Spoločnosť Agrifop a.s., Stakčín v roku 1997 vyplatila žalovanému v prvom rade sumu 71 311,08 eur za 68 700 ks akcií s výnosom na 1 ks akcie 1,038 eur a žalovanému v druhom rade sumu 38 859,93 eur za počet akcií 37 436 s výnosom 1, 038 eur na akciu. Obaja keďže neboli dobromyseľní a títo prijali plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol a sú povinní bezdôvodné obohatenie vydať. Žalobca poukázal na ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka. Ďalej poukázal, že okamžikom odpadnutia právneho dôvodu sa poskytnuté plnenie stáva bezdôvodným obohatením a v tejto veci tento okamih nastal právoplatnosťou rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. 43 Cb 15/98 zo dňa 1.7.2002 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR v Bratislave č. 4 Obo 148/03 zo dňa 22.4.2004 t.j. dňom 24.6.2004. Začiatok plynutia premlčacej

doby teda nastal dňom 24.6.2004. Akcionári emitenta Agrifop a.s. Stakčín, ktorí podali túto žalobu oznamovali spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín, aby si splnili svoju zákonnú povinnosť vymáhania dividend s príslušenstvom od žalovaných v prvom a druhom rade. Spoločnosť Agrifop vôbec na tieto oznámenia nereagovala. Žalovaní v prvom a druhom rade boli a sú členovia predstavenstva spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín.

27. Základnými námietkami zo strany žalovaných bola námietka nedostatku aktívnej legitímácie na strane zást. žalobcu, námietka premlčania. K otázke aktívnej legitímácie žalovaní namietali, že zástupcovia žalobcu ako minoritní akcionári nespĺňali podmienku vlastníctva 5% akcií základného imania spoločnosti Agrifop a.s. Na preukázanie týchto skutočností boli zo strany zástupcov žalobcu predložené doklady a to výpis z účtu akcionára zo dňa 26.6.2014, podľa ktorého zást. žalobcu v prvom rade bol vlastníkom 2,309% akcií a zást. žalobcu v druhom rade bola vlastníkom 5,081% akcií spoločnosti Agrifop a.s., Stakčín. Taktiež boli predložené výpisy z účtu majiteľa účtu zo dňa 1.6.2006 so stavom k 3.3.1998, M. L.. L. X.Č. Drevoplast bol vlastníkom 29,888% akcií spoločnosť Agrifop a.s. Ďalej zástupcovia žalobcov v prvom a druhom rade predložili súdu žiadosť o vrátenie výnosov a dividend za obdobie od roku 1997 doručená spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín do rúk člena predstavenstva X. Š., upozornenie pred podaním žaloby zo dňa 3.11.2004 adresovaná X. Š. predsedovi predstavenstva, oboznámenie s vykonaním právnych úkonov výzvou a upozornenie doručené spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín dňa 25.6.2004, ktorou upozornil predsedu predstavenstva na povinnosť vymáhať vyplatené výnosy z cenných papierov od X. Š. a C.. U. B., výplata výnosu z cenných papierov za obdobie od roku 1998 adresovaná do rúk X. Š., predsedu predstavenstva zo dňa 22.6.2004, ktorým upozorňoval zást. žalobcu v prvom na rade na právoplatné rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave a najvyššieho súdu SR. K otázke aktívnej legitímácie je potrebné uviesť, že dňa 1.6.2006 aj 14.2.2005 bol vyhotovený výpis z účtu majiteľa cenných papierov s platnosťou ku dňu 3.3.1998 takže je reálny predpoklad, že v roku 2004, keď boli zasielané hore uvedené výzvy bol zástupca žalobcu vlastníkom 5% akcií spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín.

28. Zástupcovia žalobcu svoj nárok odôvodnili ako bezdôvodné obohatenie a vychádzajú z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave č. 43Cb 15/98 zo dňa 1.7.2002, ktorým súd rozhodol, že kúpna zmluva o kúpe a predaji cenných papierov zo dňa 22.8.1997 č. 1/CP/97/1 uzavretá medzi L.. L. X. a L.. L. Z., správcom konkurznej podstaty úpadcu SKB a.s. je neplatná, že kúpna zmluva o kúpe a predaji cenných papierov č. X/CP/XX/X zo dňa 22.8.1997 uzavretá medzi C.. C. P. a L.. L. Z., správcom konkurznej podstaty SKB a.s. je neplatná. Ďalej rozhodol, že zmluva o kúpe cenných papierov uzavretá dňa 2.3.1998 medzi L.. L. Z., správcom konkurznej podstaty a X. Š. je neplatná (týkala sa počtu akcií 68 700), rovnako je neplatná zmluva uzavretá medzi L.. L. Z. a C.. U. B. dňa 20.3.1998 (týka sa počtu akcií 37 435). Žalovaní X. Š. a C.. U. B. boli zaviazaní vrátiť tieto akcie spoločnosti Agrifop a.s. Stakčín. Bol predložený aj rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 4Obo 148/03 zo dňa 22.4.2004, ktorým bol hore uvedený rozsudok potvrdený. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.6.2004 a taktiež bolo predložené uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 1 Obdo V 72/2004 zo dňa 31.3.2005, ktorým bolo dovolanie C.. U. B. a X. Š. voči hore uvedeným rozsudkom odmietnuté. V tomto konaní ide o dividendy za rok 1997, ktoré boli žalovaným v prvom a druhom rade vyplatené v roku 1998.

V danom prípade je nepochybné, že nárok uplatnený zástupcami žalobcov v prvom a druhom rade je premlčaný. Zástupcovia žalobcov uviedli, že začiatok premlčacej lehoty je odo dňa nasledujúce po právoplatnosti hore citovaných rozhodnutí t.j. od 24.6.2004. Žaloba bola podaná dňa 23.6.2014. V danom prípade aj keď bezdôvodné obohatenie upravuje Občiansky zákonník, Obchodný zákonník má komplexnú úpravu ustanovení o premlčaní. Aj keď osobitne neupravuje začiatok plynutia premlčacej doby pri bezdôvodnom obohatení, je nepochybné, že je potrebné použiť ustanovenia Obchodného zákonníka. Súd je toho názoru, že v danom prípade je začiatok plynutia premlčacej lehoty podľa ustanovení § 391 Obchodného zákonníka a to odo dňa nasledujúceho po vyplatení dividend za rok 1997 žalovaným v prvom a druhom rade. Dividendy boli vyplatené v roku 1998, premlčacia lehota štyroch rokov uplynula v roku 2002, žaloba bola podaná v roku 2014. Nárok je jednoznačne premlčaný. Aj keby súd počítal začiatok premlčacej doby tak, ako to tvrdili zástupcovia žalobcov v prvom a druhom rade t.j. odo dňa nasledujúceho od právoplatnosti rozsudku t.j. od 24.6.2004, uplynutím štyroch rokov je nárok premlčaný t.j. najneskoršie dňom 24.6.2008. Z prednesov strán sporu vyplýva, že každá zo strán si bola vedomá toho, že uplatnený nárok je premlčaný.

29. Zástupcovia žalobcov v prvom a druhom rade však namietali, že námietka premlčania vznesená zo strany žalovaných v prvom a druhom rade je v rozpore s dobrými mravmi. Keďže táto námietka bola v konaní zásadná je potrebné venovať jej viac pozornosti.

Inštitút premlčania plní funkciu posilnenia právnej istoty účastníkov právnych vzťahov tým, že stimuláciou veriteľa k včasnému uplatneniu práva zabraňuje tomu, aby dlžník nebol ohľadne svojich povinností vystavený po časovo neobmedzenú dobu donucujúcemu zákroku veriteľa, spočívajúceho v uplatnení práva na súde. Dobré mravy predstavujú mimoprávne normy a predstavujú mimoprávny morálny normatívny systém. Ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakotvujú základné podmienky tzv. chráneného výkonu subjektívnych práv. V zmysle teórie súkromného práva takýmito podmienkami je kumulatívne splnenie nasledovných predpokladov: existencia práva v dobe výkonu, musí byť uplatnený v súlade so zákonom, byť primeraný s ohľadom na cieľ, ktorý má byť dosiahnutý a zároveň musí byť v súlade s dobrými mravmi. V súčasnosti došlo k posunu v tom, že za určitých okolností môže byť uplatnená námietka premlčania v rozpore s dobrými mravmi. Z hľadiska podmienok, za ktorých je výkon práva vzniesť námietku premlčania v rozpore s dobrými mravmi, stanovila súdna prax nasledovne: Dobrým mravom zásadne neodporuje, ak niekto namieťa premlčanie práva uplatňovaného voči nemu, pretože inštitút premlčania prispieva k istote v právnych vzťahoch, je inštitútom zákonným a teda použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa podľa zákona premlčuje. Uplatnenie námietky premlčania by sa priečilo dobrým mravom len vo výnimočných prípadoch, kedy by bolo výrazom zneužitia tohto práva na úkor účastníka, ktorý márne uplynutie premlčacej lehoty nezavinil a voči ktorému by za tejto situácie zánik nároky vymáhanej pohľadávky bol neprimerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom ním uplatňovaného práva a dôvody, pre ktoré svoje právo neuplatnil. Odôvodnenosť námietky oprávneného a ním argumentovaná neprimeraná tvrdosť zostáva na úvahe a posúdení súdu. Súd musí vychádzať predovšetkým z okolností konkrétneho prípadu, pričom súd prihliada predovšetkým na to, za akých okolností bola námietka premlčania vznesená a za akých okolností k premlčaniu došlo a prípadne samotnú ujmu, ktorá veriteľovi v dôsledku účinkov premlčania hrozí. Úmysel poškodiť druhého účastníka námietkou premlčania však nemožno vyvodiť z okolností a dôvodov, z ktorých je vznik uplatneného nároku vyvodzovaný, ale z konkrétnych okolností, za ktorý bola námietka premlčania uplatnená. Je nesporné, že v ojedinelých prípadoch môže nastať situácia, kedy uplatnenie a výkon práva vzniesť námietku premlčania je prejavom zneužitia práva, neprimeranej tvrdosti alebo šikany na úkor druhého účastníka právneho vzťahu, ak tento márne uplynutie premlčacej doby nezavinil alebo mu v uplatnení práva bránili objektívne prekážky, ktoré nemohol ani pri vynaložení všetkého úsilia odvrátiť.

V danom prípade namietali zástupcovia žalobcu, že vznesená námietka premlčania je v rozpore s dobrými mravmi. V tomto prípade, podľa názoru zástupcov žalobcu by mali žalovaní v prvom a druhom rade ako štatutárni zástupcovia žalobcu žalovať sami seba. Avšak na druhej strane zástupcovia žalobcov nijakým spôsobom nepreukázali, prečo žaloba bola podaná až 10 rokov po právoplatnosti citovaných rozhodnutí a až 16 rokov po vyplatení dividend za rok 1997 žalovaným v prvom a druhom rade. V roku 2004 zástupcovia žalobcov upozorňovali štatutárnych zástupcov spoločnosti Agrifop a.s., že by mali vymáhať nároky voči žalovaným v prvom a druhom rade, ale od vtedy neboli preukázané žiadne kroky, ktoré by viedli k vymáhaniu uplatnenej pohľadávky. Neboli predložené a uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by bránili zástupcom žalobcu v prvom a druhom rade uplatniť nárok na súde včas. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že neboli preukázané žiadne okolnosti, ktoré preukazovali, že uplatnená námietka premlčania je v rozpore s dobrými mravmi.

Na základe vyššie uvedených skutočností je nepochybné, že uplatnený nárok je premlčaný, preto súd z toho dôvodu žalobu zamietol. Keďže už pre tento dôvod bola žaloba zamietnutá, súd sa už ďalšími okolnosťami a tvrdenými skutočnosťami nezaoberal.

30. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. V danom prípade bol žalobca neúspešný, preto súd priznal náhradu trov konania žalovaným v prvom a druhom rade v rozsahu 100% voči zástupcom žalobcu v prvom a druhom rade v súlade s ustanovenia

§ 182, ods. 3 Obchodného zákonníka. Výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.